

(…GSDRUCKSACHE)

Рік II. ч. 20. (176) Пятниця 31. січня 1941. Ціна 30 сот.

…ські ВІСТІ

Deutsches Reich
BERLIN, ilmersdorf 1.
Mecklenburgischerstr.73/II
Ukrainischer Pressedienst

Щоден… …рім неділь і свят

РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81
АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 230-39

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung.
Schriftleitung; Orzeszkowagasse 7.
Verwaltung; Reichsstrasse 34.

ПЕРЕДПЛАТА в краю і закордоном:
місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки — 2 зол.
5 чеських корон — 1 зол.

Фірер прийняв мадяр. міністра

БЕРЛІН, 29. I. — Сьогодні **канцлер Гітлер** прийняв у приявї шефа Головного Командування Армії **полевого маршала Кайтеля** в новому канцлерському будинку, міністра гонведів мадярського королівства, **Вітеза Карла де Барта**. Відділ піхоти віддав мадярському гостеві приписані військові почесті при приїзді та відізді.

Лондон знову під бомбами

БЕРЛІН, 29. I. — **Головне Командування Німецьких Збройних Сил** подає:

Один німецький підводний човен затопив 11.500 т. ворожого торговельного вантажу.

Поодинокі німецькі стежні літаки вдатно заатакували вчора розривними й запальними бомбами важні військові обєкти у Лондоні. Крім цього німецькі літаки вдатно бомбардували залізничі обєкти в одному місті у східній Англії.

На захід від Ірляндії далеколетні літаки затопили ворожий торговельний корабель містоти 4.600 тон та важко ушкодили 2 інші торговельні кораблі.

Далекострільна артилерія сухопутньої армії знову обстрілювала важні під військовим оглядом обекти південно - східньої Анґлії.

Пропав один німецький літак.

———o———

Успіхи італійців на грецькому фронті

РИМ, 29. I. — **Головне Командування Італійської Армії** подає:

Підчас місцевих боїв на **грецькому фронті** італійці здобули важні становища і при цьому взяли до неволі полонених та здобули зброю. Італійське летунство допомагало з успіхом в акції на поодиноких відтинках, бомбардуючи при цьому комунікаційні шляхи, ворожі становища, батерії артилерії і військові відділи. Крім того поважно ушкодили військові обекти в Солуні та залізничий шлях до Атен. У повітряних боях вістрілили 5 ворожих літаків, два італійські не вернулися.

На терені **Киренаїки** італійські війська відперли на південь від **Дерни** атаку ворожої дивізії панцирних військ, при чому завдали ворогові важкі втрати. Відділи італійського летунства обкидували безнастанно бомбами ворожі відділи панцирних військ, вантажні самоходи й війська, обстрілюючи їх зі скорострілів. Боєві літаки відзначилися своєю геройською й безнастанною акцією.

На відтинку **Ґаллябат у Східній Африці** італійські війська відперли ворожу атаку. На фронті **Кенії** італійські частини заатакували ворога та примусили його до відвороту. Ескадри італійського летунства бомбардували успішно ворожі вантажні самоходи й війська. Анґлійські літаки атакували **Аскамару**, та без шкід. Італійська протилетунська артилерія зістрілила один анґлійський літак у **Сомалії**.

Анґлійські літаки над Сушаком

БІЛГОРОД, 29. I. — Над югославянським містом Сушак знову появилися у вівторок пополудні два чужі літаки. Вони летіли на висоті 700 метрів. Негайно після їх появи наказали летунську тривогу. Югославянські протилетунські гармати відкрили сильний вогонь і продовжували його так довго, поки літаки не щезли у південно-західньому напрямі.

Без сумніву маємо тут до діла з анґлійськими літаками, що вже раз перед кількома тижнями бомбардували Сушак. Мабуть і тепер вони вилетіли з літаконосця на Середземному морі, або зі своїх грецьких баз.

Всеамериканський протест у справі „Мендози"

УОШИНГТОН, 29. I. — Бразилійський амбасадор у Злучених Державах Карльо Мартінез Ферейра е Сонза заявив, що його уряд дасть почин, щоб усі американські держави запротестували проти анґлійського нападу **на французький корабель** „Мендозу".

———o———

Померло 2 кардиналів і 60 архиєпископів

ЧІТТА ДЕЛЬ ВАТІКАНО, 29. I. — Представник Ватиканського секретаріяту Монс. Монтіні вручив Папі перший примірник папського календаря на 1941 р. На основі даних цього календаря, кардинальська колегія на початку цього року мала 55 членів, на двох менше, як минулого року. Минулого року померли кардинали Вердіє з Парижа, і Тома-і-Гома з Толедa. В 1940 р. померло 60 архиєпископів. На їхнє місце іменували біля 40 нових. Загальне число єпископів і адміністраторів — 17.730. Крім того є 783 єпископів, що не адмініструють дієцезіями.

Людина при владі — держава у розквіті

Краків, 29. січня 1941.

30. січня минає 8 літ, відколи старий маршал Гінденбурґ, як президент Німецької Республіки, покликав на становища канцлера держави — Адольфа Гітлера. Від того часу рік-річно святкує нім. народ день 30. січня, як переломову дату у своїй історії. Бо того дня прийшла не тільки механічна зміна осіб у державницькій верхівці: прийшов різкий поворот у долі всієї нації. Закінчився період політичних, соціяльних і господарських кріз та непевности завтрішнього дня, — і започаткувався період гордої відбудови, відродження і розквіту. Такого могутнього розквіту такої державної сили, що її ще не було в історії нації.

Вісім літ — це навіть у житті людини розмірно недовгий час, — ще коротший в житті нації та у всесвітній історії. Але й у часах французької революції і перших наполеонських перемог не сталося впродовж 8-ми літ більш епохальних подій, ніж за отих останніх 8 літ! І з такими пребагатими в історичні події роками, як р. р. 1914—22, можуть суперничати рр. 1933—41, коли йде про перевороти у світі ідей, про зміни державних кордонів на просторі всієї Европи, про упадки старих і народини нових держав.

Впродовж 8-ми літ щезло відвічне розпорошення німецької нації і настав небувалий ніде й ніколи 80-міліоновий суцільний національний моноліт. Щез внутрішньо-національний партикуляризм і держава, поділена на кількадесять самостійних одиниць з своїми володарями, династіями, амбіціями й аспіраціями, стала одностайним державно-політичним твором. Із пустки та руїн відродилась німецька збройна сила, осягнувши небувалої досі потуги. Вернулися до німецької держави всі втрачені й заґарбані у версайському договорі території, вернулося колишнє рівнорядне та першорядне становище у світі, з переможеного й упокореного предмету німецька нація й німецька держава стала переможним субєктом, що рішає долю малих і великих народів. Була довга низка світлих перемог на внутрішньому й міжнародньому терені, добуваних без проливу краплини крови: без найменшого спротиву вдалося перевести такі внутрішні устроєві реформи, що їх не зумів переперти й Бісмарк, без проливу крови вернулася до Райху Сарщина, Австрія, Судети, Мемель. Стрінувши спротив на шляху дальшої мирної ревіндикації та мирної розвязки проблеми охорони німецької національної меншини поза межами рідної держави — відроджена німецька держава вхопилась за зброю. І ось від 16 місяців дивує світ своєю пробоєвою міццю своєю організацією, своєю военною підготовою та своїм — проводом.

А на чолі того проводу стоїть Адольф Гітлер, покликаний тому 8 літ до влади. — Справді, рідко у всесвітній історії можна

стрінути такий блискучий приклад на доказ, що доля народів і людства спочиває у руках вибраних одиниць, та що всі закони „еволюції подій" мовкнуть з ментом, коли до голосу доходить людина, яка високо переросла міліони сучасних їй людей. Рідко теж в історії світа знайти другий такий приклад на тісне обєднання понять одної людини й цілої нації, як це діється з іменем Адольфа Гітлера та поняттям німецької нації.

8 літ тому прийшла одна людина до влади. І за тих 8 літ до величезного розквіту дійшла 80-міліонова нація. У наслідку того, що одна людина прийшла до влади й дістала змогу реалізувати свої ідеї та порвати за собою до дальших діл задивлений в неї свій нарід — переваллювались події й ступнево втягали у свій вир — всю земну кулю, все людство. І в затрашньому дні, коли німецький нарід складатиме поклін своєму великому Фірерові, напевне всі часописи всього св: гу писатимуть теж про 30-е січня, як про переломову дату не лиш у німецькій, але й у всесвітній історії.

———o———

Як наші земляки працюють

З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ У ВІДНІ

(Від власного кореспондента)

Відень, січень 1941.

Маю враження, що дописи в часописах — найнудніша річ. Такі були вони бодай годі, коли наше життя палахкотіло повною ватрою, пресу репрезентували три щоденники й безліч періодиків і коли, врешті, кожне село вважало за обовязок почванитися своїм „Сватанням на Гончарівці" чи ювілеєм місцевого „діяча на народній ниві". Кажу — найнудніша річ, бо чейже ясно, що якщо якесь товариство має статутові права давати вистави чи концерти, то й ніяка його надзвичайна заслуга, коли воно дає їх та ще й у доброму виконанні. Це тільки примітивне виконування своїх завдань та обовязків.

Та є і від цього правила виїмки: є праця в несприятливих умовинах, є непосильна напруга, є гурти, що роблять за громаду. тому кожний допис з Лемківщини був колись цікавий, кожна вістка про працю братів по світі прилітала, як радісна птаха, а українську ґазету зза океану чи Далекого Сходу переглядали ми нервово, шукаючи в ній чогось про життя-буття рідних, про їх успіхи й болі.

Менш-більше є така виїмкова ситуація й сьогодні. У святочному числі »Кр. Вістей« слушно відмічено, що перше завдання українського часопису сьогодні — це вістка про українське життя, про нас усіх разом і кожного зокрема. Бо порозкидала нас доля широко: по містах, по таборах, по селах, по тисячах осель, яких назву важко вимовити чи затямити. Порвалися старі звязки, став тяжчий новий контакт. А проте так хочеться, так дуже хочеться кожному з нас знати: як тамті чи ці живуть, що роблять, які їх пляни й надії. Це зокрема хочемо знати ми, які про всі інші події з широкого світа довідуємося з німецьких пресово-інформаційних джерел.

Хуртовина зігнала й загнала чимало українців до Відня та сусідні околиці. Приганяє й далі. Я зустрічав таких, що ще в перших днях грудня були в хаті. Ви вже знаєте, що в самому Відні нас тут коло 4 тисячі (багато, як на село, але жахливо мало, як на місто, що має простору 60 кв. км.), що гуртуємося в УНО, в СУН, в »Січі«, при Установі Довіря.

Віддаль — наш найбільший ворог. Коли мешкаєш 24 км.від домівки УНО при Банкґассе, годі вимагати, щоб приїздити туди навіть кожний другий-третій день. Тижнями не бачимо найкращих знайомих, години витрачуєш на доїзд. В тих умовинах проби, засідання, наради секцій — справжня проблема. Люди виходять вранці з хати і їдять обід у місті — не виплачується їхати й нема коли, та ще як увечорі »щось« є в домівці. Нераз треба вибачати й виправдувати. Ще й відпочинковий день пересунули тепер у фабриках та варстатах на четвер, у неділю майже нема тих, що працюють, на салі. Давати двічі ту саму імпрезу? Розкладати засідання? На котрий день призначити свято? Питань багато, на кожне відповідь — загадка.

Проте ми не закладаємо рук. Робимо, що можемо. Є вже гурт людей, що »зробить«. Є ремісники, що кожний раз, коли треба, приходять, студенти, що завжди готові на все, »стара войнa«, що не здає позицій, хоч бути на кожний поклик справді невигідно. Призбирався активний громадянський гурт і взявся робити, хоч нераз справді здається, що »далі не піде« і справді опадають руки, коли з нічого треба щось зробити. Мали ми вже за останніх 6 тижнів такі імпрези:

1. **Миколай**, що прийшов у песці „Гостина св. Миколая", після деклямації, та танців дітвори в салі готелю Пост.
2. **Свято борців** з гарною промовою, добрими деклямаціями й сольоспівами (тов. Боднар),
3. **Сильвестрову Ніч**, окремо для робітників, що її влаштовувала танкова ґрупа УНО,
4. **Свят-Вечір**, який стягнув до домівки УНО стільки гостей, що просто дусились і пані з жіночої Секції ледви давали раду (земляки приїздили н по 60 — 70 км., а що плачу, а що колядок! ...)
5. **Виступ хору** на міжнародньому Вечорі Колядки в «Авслендер-Студентен Клюбі» (ну, й пописалися хлопці, дай їм Боже здоровля!)
6. **Маланчин Вечір** у виконанні „Січі", справжню культурну імпрезу, з карикатурами по стінах у прибраній салі та дотепно. актуальною програмою, — і врешті останню:
7. **Колядки українського хору у церкві св. Роха.** Ця імпреза має вже свою традицію і стягає не тільки земляків, але й масу чужинців. Ц.р. виконував програму (Нижанковський, Стеценко, Купчинський, Стефаник) окремий мужеський хор під орудою молодого нашого співака, студента Вищої Муз. Школи, В. Матіяша, що в „Не плач Рахиле" баритоновим сольом справді міг заімпонувати.

Чергові імпрези? Вшанування двох роковин, звязаних з місяцем січнем, уже „на варстаті". У проекті — українська вистава в рямцях „Австлендер-Студентен-Клюб"-у. Загальні збори Філії УНО теж за плечима.

*

Ось так іде праця в українській громаді у Відні. Коли будете читати цей допис, не думайте, що йде в нас, як по маслі. Скільки є перешкод, таки внутрішнього характеру, цього Ви собі навіть не уявляєте! Нераз звужуємо початковий плян або перебудовуємо його в ході роботи через особисті розрахунки й амбіції, почуєте й у Відні т. зв. критику, найдете й тут дещо з української типової нерозважности, псевдоамбіції, партикуляризму. Та — хиба ж у Відні люди гублять свої хиби?

А проте є справи, про які всі однаково думають, є щораз більший гурт, що переростає нашу вузькість і обмеженість. Це той гурт, що знає: його праця — цеголка в Майбутнє і його треба вважати українським Віднем, коли про роботу цього Відня говориш.

Анатоль Курдидик.

НОВІ БРЕХНІ АНҐЛІЙСЬКОЇ ПРОПАҐАНДИ

РИМ, 29. І. — Лондонське радіо подало недавно сензаційну вістку, немов Північна Італія стоїть на порозі революції. Німецькі війська мали скоро спровадити зза кордону, щоб здусити повстання. В Міляні й Турині мають іти вуличні бої збунтованого населення проти німецьких військ і відділів чорних сорочок. Скоро потім подано інформації, що робітники в Міляні й Турині мають „сильні соціялістичні традиції" і творять „ядро опору проти фашистів".

З урядового італійського боку повідомляють, що це злобна та на ніяких фактах не оперта видумка, що при її допомозі анґлійська пропаґанда хоче викликати корисний для своєї політики вплив на власну прилюдну опінію, а особливо на прлюдну опінію Злучених Держав. Тоді лондонський заповідач заповів, що „годі щось докладно сказати про бої в Північній Італії. Положення незвичайно напружене".

В міжчасі з італійського боку заявили представникам закордонної пресі, що кожний журналіст може безпосередньо переконатися про неправдивість цих поголосок, які немов би на якийсь сиґнал почала поширювати анґлійська пропаґанда й американські часописи. Багато закордонних журналістів уже спростувало ці злобні анґлійські видумки згідно з правдою. Крім німецького летунського корпусу в Італії немає ніяких інших відділів німецьких військ.

Вкінці Райтер мусів подати отаку вістку: „Повідомлення про заворушення в Італії зовсім не мають потвердження".

———o———

КОНФЕРЕНЦІЯ ПІВДЕННО - АМЕРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, 29. І. — Господарська конференція пяти держав, що лежать над рікою Ля Плята, а саме Уруґваю, Арґентини, Бразилії, Параґваю й Болівії, почалася в Монтевідео в понеділок, 27. І. пополудні. Відкрив її міністр закордонних справ Уруґваю. Бразилійська преса присвячує їй багато уваги.

Зближений до урядових кругів вечірній щоденник „Ноіте" обговорює цю конференцію у великій вступній статті, порушуючи необхідність акції самодопомоги супроти поважних труднощів, що повстали на торговельному ринку з вини Анґлії. Це має бути рішальний крок прийняття напрямних лінії сусідської співпраці в усіх ділянках південно - американського виробництва. Завдання конференції — усунути всі небезпеки у господарській смузі Південної Америки та найти таку гармонійну розвязку, що була б запорукою нормального розвитку господарського життя.

———o———

НОВА ЮГОСЛАВЯНСЬКА РАДІОВИСИЛЬНЯ

БІЛГОРОД, 29. І. — У звязку з відкриттям нової радіовисильні у столиці Південної Сербії, Скоплю, премієр Цветкович виголосив промову перед мікрофоном тієї радіовисильні. Він здав звіт з праць продовж 25 літ на терені Південної Сербії. Цветкович сказав м. ін., що Югославія бажає мира та що лад внутрі краю годі завести без суспільної справедливости. Якщо хочеться мати мир — треба підпорядкувати всі конструктивні сили народу справі краю й держави.

———o———

АНҐЛІЙСЬКІ »ГЕРОЇ« БОМБАРДУЮТЬ ШПИТАЛЬНИЙ КОРАБЕЛЬ

РИМ, 29. І. — Спеціяльний звітовик аґенції Стефані повідомляє з Бенґасі, що анґлійські летуни знову важко нарушили постанови міжнародніх женевських договорів. Саме одної з минулих ночей анґлійський летун скинув бомби на італійський шпитальний корабель „Орляндо", що стояв у заливі Раз Гіляль. Італійський шпитальний корабель був означений знаками Червоного Хреста, що їх було видко здалека.

———o———

З церковного життя Лемківщини

Про сучасне церковне життя Лемківщини у нас небагато писалося. Декілька дописів, короткий звіт з канонічної візитації трьох деканатів Лемківщини, що її перевів Генеральний Вікарій, о. Ол. Малиновський — ось і все.

А між тим церковне життя Лемківщини пливе своїм руслом. Значно зросло число священиків, світських і черців, відбуваються місії, реколекції та різні релігійно-національні імпрези.

Недавно вийшло перше повоєнне число **„Вістей Апостольської Адміністрації Лемківщини"**. В ньому є багато матеріялу, що кидає дещо світла на цю малознану назагал ділянку нашого життя.

Переглядаючи статті „Вістей" стрічаємо м. ін. актуальне слово бл. п. Апостольського Адміністратора Лемківщини, о. Я. Медвецького, в якому мило вражає нотка патріотизму.

„Ми обовязані любити свій Нарід, бажати йому добра й кожний по змозі своїх сил повинен дбати й робити це добро. Найкраще покажемо свою любов до свого Народу не словами, але ділами супроти своїх рідних братів... **Невіруючий не може бути правдивим, щирим патріотом.** Патріотизм вимагає дуже часто жертви, а жертву принести може тільки той, хто випробований в чесноті, чого з черги нема без віри. Живемо надією, що Боже Провидіння дасть нашому Народові здобути те все, чого собі наш Нарід бажає, за чим тужить, до чого прямує. Одначе памятаймо, що наш Нарід і його добро. тільки тоді удержаться, коли керма над Народом буде в руках людей віруючих, розумних і праведних, коли над усім буде панувати Бог. Маємо приклад на наших сусідах, що діждалися волі й незалежности, одначе в короткому часі її втратили, бо не мали Бога в серці, не мали сильної віри й чеснот, не дбали про добро народу, але шукали особистих користей і довели свою батьківщину до розвалу".

Сучасне модерне життя 20. століття, особливо великоміське, відриває людину від свого рідного, та пориває його у свій крутіж. Тимбільше потреба плекати свої національні традиції, щоб не розплинутися у вирі модерного життя. Власне **Церква** покликана в першу чергу зберігати нашу релігійну й національну **традицію** та передати її нашим дальшим наступникам.

Тому у своєму слові Генеральний Вікарій, о. Ол. Малиновський, звертає увагу на стилевість наших церков, зверху й всутрі, на лад, чистоту й порядок, про зберігання давніх памяток, ікон, книг, риз, хоругов та ін.

Бо треба знати, що церква є зразком для нашого селянина. Де є гарно прибрані, стилеві й чисті церкві, — там теж і наші селяни намагаються наслідувати по змозі ці прикмети і по своїх хатах. А це має великий вплив для плекання нашої народньої культури та вдержування її на давньому, високому рівні.

Зокрема підкреслено велику вагу культу Борців, що поклали свої голови за Батьківщину.

Цей культ традиції має незвичайно велике виховне значіння, особливо під сучасну пору по цей бік Сяну й Буга.

Відповідь на різні сумніви та суперечні думки про ролю Сходу й Заходу в житті Христової Церкви дає ідеольогічна стаття „Будьмо вірні своїй Церкві!" В ній м. ін. читаємо:

„Христос — один для всіх.. Христос — Спаситель основав одну лише Церкву та молив Небесного Отця: „да вси едино будуть"... Духова єдність у вірі і обичаях в цілому не нарушують окремішности Церков. Схід і Захід — це два світи, дві психіки, що їх злити в одно неможливо й не треба. Ця сама християнська віра і християнське життя розвивалося і зростало в окремих умовинах на Сході й Заході.. Впродовж віків витворились дві основні форми християнського життя й християнської традиції: Східна й Західна. Обі добрі, обі оправдані, обі святі й недоторкаємі святотатською рукою нагального реформатора... Св. Церква признає та шанує ці своєрідності в обрядах і традиції, що створились на тлі відмінних історичних умовин так далеко, що ніколи не старалась злити в одно Сходу й Заходу. Всі спроби латинізації Сходу, накинення йому західних обрядових зразків та західної дисципліни, не походили від Апостольського Престолу, а часто ці спроби походили від самих східних людей, вправді щиро відданих Христові й Церкві, але людей вузького світогляду, слабого богословського знання, що поняття церковної єдности зводили до обрядової та дисциплінарної тотожности... Дуже часто також ворожий натиск, чужі впливи використовували несприятливі обставини життя нашого Народу, щоб протиснути до нутра нашої Церкви й позбавляти рідного обличчя, її рідних форм і звичаї[в]

З радістю привітають усі українці р[озпорядки] Гр. кат. Ординаріяту Апостол[ьської] Адміністрації Лемківщини — п[ро] **українську урядову мову, печатки й дру[ки] в українській мові, про парохіяльні хро[ніки] й бібліотеки, обовязок національн[ої] суспільної праці для духовенства.**

Важний розпорядок про зберігання ус[іх] приписів нашої Східної Церкви при в[ідп]раві Св. Літургії.

Вже з цього короткого огляду мож[на] мати погляд, який новий і здоровий д[ух] оживляє провід Апостольської Адміністрації Лемківщини. та в якому напрямі й праця гр. кат. духовенства на цьому т[е]рені. Це праця тиха й ревна, без зайво[ї] розголосу. та основна. Муравлина пра[ця] нашого ідейного духовенства західної ві[т]ки українського народу витиснула несте[рту] печать на цілому його житті. На ре[лі]гійних основах здвигнено величавий хр[ам] нашого національного відродження, [щ]о його не знищить ніяка сила, як не знищи[ла] його і 20-літня польська неволя. І. [...]

БОГДАН ЛЕПКИЙ (3)

Крутіж

(Історичні малюнки з часів гетьмана Виговського).

„А чи не чули ви чого про Марусю Богатьківну?" — несміливо озвався Борис, розуміючи, як далеке це питання було від того, що розказував Уласенко.

„Про нашої тітки доньку?" — відповів той. — „Чули. Кажуть, буцім то вона з Бихова з полковницею Нечаїхою утікала і хтось їх по дорозі перейняв — татари, чи гаки наші харцизи. На красу все охотники знайдуться".

Борис зірвався з місця. Очі йому горіли, кулаки затискалися.

„Прощавайте!" — гукнув і вхопив за клямку.

„А ти ж куди?" — підскочив до нього Босаковський.

„Не всиджу довше. Терпіння нема. Збожеволію!"

„Тю, ти, дурний!" — крикнув Босаковський. — „Про їдеш, як на торзі собака, і що з того за хосен твоїй Марусі?"

„Не витерплю тут, не витерплю".

„Мусиш. Сідай! Або слухай мене, або я тебе знати не хочу".

Борис потер рукою чоло і повалився на лаву. А Босаковський знов звернувся до Уласенків, чи вони ще чого про Марусю не чули.

„Ні. Лиш оповідають люди, що по Україні тепер якась черниця ходить. Де вона зявиться, там добра нема.

„Черниця, чи мара?" — перестрашилася Устя.

„Яка мара? Черниця, така, як інші. І їсть, і пе, але за нею, як тінь за чоловіком, нещастя іде. Оповідають, що вже вона й у наших сторонах бувала.

„Йсусе, Христе!" — скрикнули перестрашено жінки.

„Цитьте!" — заспокоїв їх Улас. — „Я в такі дива не вірю. Люди тепер, мов непритомні стали, всячина їм увижається".

„Безвірний Хома!" — сказала, похитуючи головою, Устя і нараз ціла перемінилася в слух. — „Чуєте? Хтось калатає у браму".

„Хтось калатає", — притакнули й інші.

І справді, хтось грюкав у браму. Челядь вискочила на двір.

„А хто там?"

„Черниця. На ніч прийміть. Христа ради. Не дайте пропасти християнській душі. З дороги збилася, така темна ніч. Не лишайте мене на поталу вовкам та харцизякам. Бога молитиму за вас".

„Черниця!..." — промовила Устя.

„Черниця!..." — повторили тривожно невістки.

„Не пускати її!"

„Це та сама, що біду приносить".

„Хай під брамою ночує, а в хату не пускати!"

„Не можна", — сказав Улас. — „Не був би я хуторянином, коли б черниці на ніч під свою стріху не пустив".

І казав челяді подивитися, чи сама вона, а як сама, то відчинити браму, хай увійде.

„А тоді браму добре мені замкнути!"

Пси, як скажені, рвалися з ланцюгів. Парубки насилу втримали їх і впустили черницю.

Така втомлена йшла, що вітер нею, мов коноплиною, хитав. Ось-ось і впаде.

„Мир дому сему і всім живущим в нем!" — промовила, переступаючи поріг. Тричі перехристилася до образів. Висо-

голосів преси

Анґлійські турботи

Анґлійська преса вже нині турбується облемою, як виглядатиме надалі ніцька воєнна ініціятива та які пляни проти Анґлії підготовляє Німеччина на весну. рекрій почерез ці міркування англійкої преси дає „Ноєс Вінер Таґблят":

„Повітряна війна проти Англії, кажуть часописи, ввійде внедовзі у нову фазу »нового і величезного бомбардування, якого Англія дотепер ще не пережила«. Всупереч колишнім чванькуватим заявам, англійська преса твердить тепер, що »німецьке воєнне командування аж до теперішнього моменту війни господарило дуже вміло своєю повітряною резервою«. На погляд англійських компетентних кол у боєвій акції проти Англії брала участь лише одна третина повітряних сил, що їх має Німеччина. Англійське громадянство — пишуть дальше — мусить підготовитися на те, що німецька повітряна бльокада, зовсім незалежно від бльокади німецьких підводних суден, буде міцніти з кожним тижнем. При цьому на погляд англійських обсерваторів, нові німецькі далеколетні бомбовики є справді незвичайно грізною зброєю. Вже доказано, що ці могутні машини є в спромозі виконувати безупинну розвідчу службу, без ніякої перешкоди. Вони вилітають з одної бази на атлантійському узбережжі Франції, летять на захід через Ірляндію та північну Шотляндію аж до одної з норвеських баз, щоб опісля зробити цю саму поворотну дорогу через Англію. Супроти цих розвідчих летів є Англія безсильна, як довго не має сама далеколетних ловецьких літаків.

Подібно виглядає справа зі спробами наступу англійських бомбовиків на німецькі бази у Франції. Німецька протилетунська оборона може нині докладно вирахувати, як далеко можуть засягнути англійські ловецькі літаки, що супроводять і дають охорону бомбовикам. Крім цього хай англійське громадянство підготовиться на те, що Середземне Море може стати в скорому часі осередком »потужної розправи за свободу рухів британської фльоти«. На погляд англійських обсерваторів, ця розправа рішатиметься у двох головних боєвих точках: на відтинку походу англійської армії Вовела в Африці й на морському шляху коло Сицилії, себто у середній частині Середземного Моря. Англійське воєнне командування мусить подбати, щоб по змозі чимскоріше довести до кінця офензиву в Киренаїці, яка коштує нечувано великі гроші та зуживає велику кількість воєнного матеріялу. Цей поспіх потрібний тому, щоб англ. боєві сили в Африці »могти тримати приготованими для інших завдань на Середземному Морі, які можуть кожної хвилини виринути«. Перевіз війська та воєнного матеріялу морським шляхом коло Сицилії неможливий так довго, доки німецьке воєнне летунство панує над цим шляхом. А проте цей одвіз воєнного матеріялу може мати величезне значіння, якщо б на Середземному Морі потворилися нові фронти, або якби цей матеріял доконче потребували у Греції, так, як це вже виявилося нині у коштовній грецькій офензиві на Альбанію.

Отже як виходить з голосів англ. преси, начальне англійське командування не має іншого вибору як: або переломити німецьку бльокаду коло Сицилії, або погодитися з фактом, що свобода рухів анг. середземної фльоти буде дуже обмежена.

Англійські летунські та морські знавці є того погляду, що дотеперішні події між Сицилією та Африкою це лише вступ до того що прийде. Суть справи лежить не так у старій проблемі, наскільки бомбовики загрожують свободу рухів дренавтів, як у тому, в який спосіб може летунство практично оборонити фльоту та морські транспорти перед ворожими бомбовиками".

Знову інтриґи!

На тему кертичної роботи англійської опаганди, її інспірацій у відношенні до лії та спроб поширювання інформаційно закалоту у світі, пише „Кракауер Цтг" у редовій статті п. н. „Паралелі Черчіля" ін.:

„Новий воєнний плян Англії завертає до старої тактики Льойда Джорджа і робить спробу, щоб розлучити Німеччину з її союзником Італією. Погрозами й обіцянками, киданням в акцію великих боєвих сил... намагається Англія »виштовхнути Італію з війни« у вірі, що таким робом захитає позицію Німеччини. Подробиці цієї паралелі зі світовою війною ідуть навіть дальше. Англійська пропаганда пустила в неділю у світ сензаційну вістку, що в північній Італії прийшло до тяжких заворушень, а навіть що ціла північна Італія стоїть безпосередньо перед революцією. Через кордон були післані з великим поспіхом німецькі частини, щоб здавити повстання. Отже англійська пропаганда вірить, що їй вдасться також супроти Італії пристосувати ті самі методи, що й у світовій війні супроти німецького союзника.

Зайво говорити, що у цих вістках нема і слова правди. Невтральні закордонні журналісти мали нагоду переконатися, що населення в Міляно і Торіно перевело неділю рівно спокійно, як кожного дня. Вслід за цим, навіть Райтер мусів звинути хоруговку й признався: »Звідомлення про заворушення в Італії не найшли потвердження«.

Стаття закінчена ствердженням нерозривности німецько - італійського союзу.

РУМУНСЬКА ПРЕСА З ПРИВОДУ СТВОРЕННЯ НОВОГО УРЯДУ

БУКАРЕШТ, 29. І. — Створення нового військового уряду в Румунії зустрілося з прихильним відгуком румунської преси. „Тімпуль" пише, що Румунія пережила останніми роками стільки політичних режимів, що ввесь край тужить за спокоєм та рівновагою громадського життя. „Курентуль" висловлює думку, що тепер перед ґен. Антонеску стоїть завдання здійснити ідеї пок. Кодряну. Згаданий щоденник дякує Фіреров та Мусолінієві за довіря, що ним вони наділили кондукатора. Дуже багато говориться тепер у Румунії про те, за скільки днів почнуть орґанізувати новий націоналістичний рух. Його опорою стануть союзи воєнних комбатантів. У вівторок появилася відозва до румунського та християнського студентства. Вона гостро осудила анархію та виявляє свої симпатії рухові комбатантів. Провід цього руху взяв у свої руки ґен. Баґулеску.

Зимова допомога — це найважливіша справа. Памятайте про бідну дітвору, про жертви війни, хворих по лікарнях і братів, що ждуть від Вас помочі!

кого росту, струнка, загоріла на сонці і вітрі, в широкій рясі з коптуром, що аж на брови спадав, в одній руці чотки, в другій кійок, звичайно, як черниця.

„Звідкіля Бог провадить?" — спитав Улас.

„Злі люди манастир зграбували. Ні церкви святої, ні келій наших не пощадили, а що вже з черничками творили, не доведи Господь! Насилу я вирвалася з їх рук і втікаю".

„Не з добра побігла з двора", — пожалував гостю Улас.

„Ой куди там з добра! В манастирі рай, а на світі пекло, один великий гріх! Ні сорому, ні совісти, ні милосердя нині люди не мають", — нарікала. — „Кінець світа наближається".

„А ваш манастир із ким тримав?" — спитав нараз Улас.

Видивилася на нього, буцім не зрозуміла питання. „Як то з ким? З Богом".

„Я не про те... З Юрасем, чи Виговським?"

„Ми з тим, у кого власть, бо всяка власть від Бога".

„Законна" — додав Улас. — „Лиш законна".

„Не знаю", — знизала плечима черниця. — „Моє діло молитва", і сіла на ослін. — „Знаю лиш", — нарікала, — „що я тепер, мов птах, викинений із гнізда. І холодно мені, і голодно, і додому далеко".

„Дасть Бог, вийдеш, сестрице, з біди", — потішав її Улас.

„Мені так вийти з біди, як каменеві з води", — відповіла і хустку до очей притулила. — „Змерзла я, і не балакаю, а хриплю".

Улас казав подати черниці пісної страви, а Босаковський ока з неї не зводив.

„Нічого. Пройде", — заспокоював її Улас. — „Моя жінка зварить тобі липового цвіту, випеш і завтра хоч під вінець".

„Під мученицький вінець я все готова", — відповіла, зітхаючи. — „А тепер, якщо ви, добродії мої, не проженете мене зі своєї хати, будь ласка, кажіть для мене наготовити постіль, пересплюсь дебудь, у повітці якій, чи що, і, лиш, щоб сама, бо... соромлюся".

„Щось також вигадуєш, сестро!" — обурився Улас, — „У повітці! Невже ж у нас хати для гостей нема? Постелемо тобі в бічній хаті" — усміхнувся.

„Лиш не спускайте собак, бо якби мені треба було вийти вночі, то щоб не покусали".

„Можна й те зробити. У нас нині стільки людей, що не боїмося злодіїв".

„А брама у вас одна?"

„Чому питаєшся?"

„Бо якщо не поспускаєте псів, то щоб брами були добре замкнуті".

„Бачу, дуже ти перестрашена, сестро".

„Миша зашелестить, і мене вже нема".

„Бідна, бідна! Та в мене ти не бійся. Мій хутір, як фортеця. Перед великою брамою зводжений міст, а бічна засувається на шини. Їх знадвору не відсунеш. І сторожі цілу ніч хутора пильнують".

„То добре, то дуже добре, бо я страх, як боюся".

Босаковський насторожив вуха.

„То тоді хай мене хтось проведе до тієї бічної хати".

Одна з невісток каганець засвітила.

„Ходім!"

„Доброї ночі вам!"

„Доброї ночі!"

(Далі буде).

Молодь і виховання

Mens sana in corpore sano

Перекладаючи цей латинський клич на українську мову, сокільські ідеолоґи (мабуть проф. Боберський) переставили слова й уложили клич „В здоровому тілі здорова душа". Можливо, що це сталося лише для ритму, але на всякий випадок цим зробили вони велику кривду латинському кличеві, бо зовсім скривили його зміст, наражуючи його на річеві закиди. Із зукраїнізованого клича виходить, що в кожному здоровому тілі є здорова душа. Реалізуючи цей клич, багато молоді розуміло його дослівно, так, як я це подаю, й у праці над собою в першій мірі звертало увагу на здорове тіло, занедбуючи менше або більше плекання інтелекту й виховання характеру. Наслідком цього в багатьох випадках мали ми явища, які дуже добре віддає польська приповідка: „W zdrowem ciele — zdrowe ciele". Спеціяльно серед здорової і з природи дородної та сильної молоді виховувалося дуже багато неуків і туманів, які поза силою своїх мязів не бачили світа. Цілий круг їх заінтересувань обмежувався до справ тіловиховання, понятого як цирк. Ця молодь, ідучи за панукочим серед молоді в віці від 12—17 літ поважанням для фізичної сили й змагової справности, входила до руханкових чи спортових товариств, де панував усевладно клич „В здоровому тілі здорова душа", а де не звертали уваги на моральне та інтелектуальне виховання молоді. Це було якраз на руку молоді, яка в тому віці, наслідком надмірного розвою тіла й полового дозрівання, не має рівноваги духових сил і належної справности інтелекту. Вона знаходила в спортових товариствах догідне для себе окруження і настрої та, занедбуючись в набуванні духових і інтелектуальних сил, відпадала від решти молоді, що поступала вперед. Очевидно, що суспільність не могла дивитися на такий оборот справи й почала поборювати клич „В здоровому тілі здорова душа", виказуючи його шкідливість для виховання молоді.

Тимчасом дослівний переклад латинського клича звучить: „Здорова душа в здоровому тілі", що очевидно надає йому зовсім іншого змісту. Бо ніхто ж не заперечить, що дуже рідко буває, щоб у нездоровому тілі була здорова душа. Майже все слаба людина є або боягузом, маловіром, малодухом, несмілим, або вкінці малопродуктивним у своїй праці, що випливає з витворення у неї почування меншевартости. Здорова душа може проявити усі свої сили й використати усі свої можливості лише в здоровому тілі. Тому здоровля й силу тіла треба плекати на те, щоб дух мав де вповні проявити свої здібності й свою силу. І під цим кутом мусять працювати усі орґанізації тіловиховання. Молодь, яка приходить до орґаніз. фіз. виховання, мусить там відчути, що, занедбуючи інтелектуальне й духове виховання, вона приносить шкоду суспільності, стає меншевартними членами в очах организації і решти своїх товаришів. Вона тоді по короткому часі духової кризи назад вернеться до школи, чи до варстату й може ще врятуватися та довести до повного розвою усі здібності й можливості своєї особовости. Орґанізації фізичного виховання будуть тоді справді доповнюванням родинне й шкільне виховання та виправдають своє існування. Проте нашим кличем має стати: „Здорова душа в здоровому тілі". **Яр.**

———o———

Змагання в лещетарських скоках

Читаючи звідомлення зі змагань у лещетарських скоках, зустрічають читачі при прізвищі кожного змагуна т. зв. ноту, число точок, признаних змагунові за його осяги, по висоті яких устійнюється чергу змагунів. Натомість черга змагунів майже ніколи не є созвучною із довжиною скоків, осягнених змагунами. Бо оцінка лещетарського скоку складається з двох частей: з оцінки стилю скоку, це значить із краси рухів змагуна, та з оцінки довжини скоку. Рухи змагуна має ціхувати певність, спокій і відвага. Їх оцінює два або три судді, що висловлюють свої оцінки точок на грицах від 20 до 8. Від основної найвищої ноти 20, належної за ідеальний, найкращий скок, вони віднімають відповідне число точок за браки й недотягнення змагуна ,виказані в скоці. Цим способом за стиль одного скоку дістає змагун від трьох суддів 24 до 60 точок, а коли суддює лише два судді, то 16—40 точок. Довжину скоків обчислюють у точках тим способом, що за найдовший скок на даних змаганнях дається 20 точок, а за коротші скоки віднімається відповідне число точок на основі спеціяльно уложених таблиць. Опісля точка за довжину скоків множиться через 2 (два судді) або 3 (три судді) й додається до точок за стиль. Цим способом за один скок може змагун дістати при трьох суддях від 54—120 точок, а що змагуни скачуть два або три рази, то можуть дістати найвище 240 або 360 точок. Цим лещетарські провідники хочуть повздержати лещетарів від погоні за найдовшими скоками, які зовсім не збільшають спортової справности, натомість збільшують небезпеку нещасливих випадків. Довжина лещетарських скоків залежить у найбільшій мірі від будови й величини скочні, й той самий лещетар, що „витягає" найдовший можливий скок на малій (до 50 м.) скочні, потрапить „витягнути" найдовший можливий скок і на величезному „мамуті" (понад 100 м.). **ЯР.**

Спортові новинки

Лещетарські змагання за першенство холмської области відбудуться 2. лютого ц. р. в Холмі. В програму входять: біги 12 км. для мужчин вище 18 літ, для юнаків від 16—18 літ — 6 км., а від 12—16 літ — 4 км. Біги жінок 6 км. для старших ніж 18 літ, і 2 км. для юначок від 12—16 л. Крім того відбудуться ще біги для новиків. Зголошення слати до УДК, Холм, реферат опіки над молоддю.

Лещетарські змагання за відзнаку лещетарської справности для району Горлиць відбудуться у Гладишеві 2. лютого ц. р.

Лещетарська прогулька краківського Куріня Молоді відбудеться 2. лютого ц. р. Збірка в год. 10.30 на Сальваторі.

Змагання за лещетарське першенство Німеччини т. зв. военне, відбулися в Шпіндельміле в Судетенлянді. В зложеному бігу першенство здобув утрете першун світа Ґустль Берауер нотою 429 точок (скоки 44 і 42,5 м.). Так високу ноту мав досі лише один з німецьких змагунів. — У суперництві вільних скоків переміг Йозеф Брадль дуже високою нотою 228,5 т. (найвища можлива нота 240 т.), маючи скоки 76 і 81,5 м. Останнім скоком осягнув він рекорд на Ельбрундській скочні, побиваючи на пів метра давній рекорд ніппонця Іґуро. До суперництва стануло 63 змагунів, які виказали дуже вирівнану клясу. Двацятий з черги змагун мав ноту 196,4, а скоки 71 і 70 м. — В розставному бігу 4x10 км. перемогла дружина Остмарку в часі 2:42,5, випереджуючи Баварців на чотири хвилини. Змаганням придивлявся ґавляйтер Конрад Генляйн.

На міжнародні гаківкові змагання в Ґарміш-Партенкірхен зголосилося вже вісім держав. Крім Італії, Мадярщини, Швеції, Фінляндії, Болгарії, Румунії, Швайцарії, Юґославії і Словаччини в останньому часі зголосилася Голяндія. Керманичі цих держав уважають, що гістеричні военні настрої шкодять рівновазі духа народів і тому стараються надати своїм державам нормальний хід життя.

Першенство Німеччини в штучній їзді на совгах парами здобуло вже семий раз з черги подружжя Максі та Ернст Баер із Берліна, перемагаючи віденську пару родини Паузін.

У швидкій їзді на совгах першенство Німеччини пань на всіх трьох віддалях (500, 1000 і 1500 м.) здобула віденка Герц, осягаючи ноту 171,32 т.; першенство мужчин ґефрайтер Вацуляк (теж віденець), осягаючи час 2'31.8" на 1500 м., 9'20.8" на 5 км., а 20'32.8" на 10 км.

Міжнародні змагання в кошівці між Італією, Румунією і Німеччиною не відбулися, бо Румунія не вислала змагунів. Зате відбулися змагання лише між Італією і Німеччиною, які виграла Італія 34:16 кошів.

Пливацькі змагання за першенство Німеччини в скоках з вежі та трамполіни відбулися у Відні. В скоках з вежі мужчин переміг летун Кіціґ з Берліна, осягаючи 120,98 точок, а у скоках пань з трамполіни та вежі перше місце здобула Даумерлянґ з Нірберґу. У скоках мужчин з трамполіни переміг Фріц Гастер з Берліна.

В міжнародніх ситківкових змаганнях у Копенгазі німецькі змагуни здобули дуже гарні осяги. Ґіс здобув першенство в поодинчій грі, з Ґепфертом у подвійній грі. Зате Ґепферт здобув перше місце в мішаній грі з Діц. Оба жіночі суперництва виграла Гільда Шперлінґ.

ЗІ СПОРТУ.

Лещетарські змагання в Балигороді.

Заходом проводу 32 Куріня Молоді ім. Зенона Коссака в Балигороді відбулися 12. ц. м. лещетарські змагання. Траса вела з Балигороду через гори довгим підходом і двома зїздами, 8 км. для змагунів і 4 км. для змагунок. Сніг, що завіяв сліди траси, внеможливлював першим двом змагунам здобути відповідне місце.

До змагань стануло 8 змагунів 32 К. М. Балигород, 2 змагунів з 33 К. М. Степениця та 4 змагунки з Балигороду.

Перше місце К. М. Балигород здобув Луцький Олександер у часі 53 мін. 30 сек., друге — Лисяк Ігор в 54 мін., третє — Литвинко Зенон в 54 мін. 30 сек.

Зпоза конкурсу здобули два перші місця представники 33 К. М. зі Степениці: Ільницький Володимир у часі 48 мін. 30 сек., Матіяшовський в 49 мін. 29 сек.

Змагунки: перше місце Ольшанська Ірина в часі 38 мін., друге — Русенко Марія в 39 мін. 30 сек.

Змагання відбулися здисципліновано, спричинюючи зацікавлення лещетарством серед молоді й громадянства. Лещетарську Секцію при Куріні Молоді веде мґр. Ол. Луцький. **Охо.**

ПОДІЛ ШЛЕСЬКА НА ДВІ ПРОВІНЦІЇ

БЕРЛІН, 29. І.— Канцлер Гітлер доручив поділити велику шлеську округу, що має 7 і пів міліона мешканців, на дві менші: Долішній і Горішній Шлеськ. Горішньо-шлеська округа складається з округ Катовиць і Оппельн, долішньо-шлеська з округ Бресляв і Лігніц. Ґавляйтером Долішнього Шлеська іменований Карль Ганке, а Горішнього Шлеська — Фріц Брахт. Осідком влади Горішнього Шлеська є Катовіц, а Долішнього Шлеська — Бресляв. Цей розпорядок канцлера Гітлера ввійшов в життя з днем 28. січня 1941 р.

НІППОН ГОТОВИЙ НА ВСЕ

ТОКІО, 28. І. — Адмірал Суєтуґу виголосив радіопромову до ніппонців в Америці. Він підкреслив, що Ніппон не бажає війни, одначе він на все готовий, якщо Злучені Держави продовжуватимуть свої погрози. Уряд князя Коное скріпив становище Ніппону внутрі та назовні. Ніппонська збройна сила стоїть рішуче за своїм урядом.

ЧІЛІЙСЬКО - АРҐЕНТИНСЬКА МИТНА УНІЯ

САНТІЯҐО ДЕ ЧІЛЄ, 29. І. — Міністр закордонних справ Чіле подав до відома, що Арґентина предложила проект митної унії між Чіле й Арґентиною. Він висловив подяку за цей вияв приязни, та заявив, що дасть відповідь після порозуміння з президентом республіки.

———o———

З українського життя

БАЛИГОРОДЩИНА РОСТЕ.

В Балигородщині відновлено всі замкнені читальні, кружки „Рідної Школи“, кооперативи й „Луги“. Лемківський Союз Кооператив і Делеґатура УДК посилили діяльність через низові кооперативи й УОТ. Секції Молоді переорганізовано на Відділи Виховання Молоді і ВВЮнацтва та на Курені Молоді при УОТ.

Слід зазначити, що вчительство в цій праці відіграло дуже важну ролю. Одначе не всі ще вчителі зайнялися працею над вихованням молоді. І сьогодні є ще села, де годі заложити Курені Молоді або УОТ. Приїзд до Балигороду Ю. Ковальського, урядовця Делеґатури, що зайнявся виключно працею над молодю й організацією К. М., причинився до поживлення праці.

В цілому повіті є тепер 36 Куренів Молоді, з того 28 активних, охоплених в організаційні форми. Крім цього є ще 2 Курені Молоді, а саме: у Волі Миговій і Смільнику, що належать до Команчі, хоч тяготіють до Балигороду (адміністр. приналежністю), тут отримують усякі матеріяли й обіжники. Вісім К. М., поза одною, двома виставами або хоровою продукцію не діють (Яблінки, Середнє Село); брак відповідних людей, щоби повели належно працю.

Праця в повіті йде в чотирьох намічених напрямних:

1. **Національно-суспільне виховання**, де є по селах неписьменна молодь. Учителі ведуть курси для неграмотних. Дальше йде навчання історії, географії і т. д. Курси для передовиків селянської молоді. Такий курс відбувся в часі від 16. до 22. грудня м. р. для 13 учасників з 6 клітин. Курс пройшов із успіхом і таборовим порядком. На курсі викладали: М. Палідович, реф. опіки над молоддю УЦК, проф. М. Заклинський, д-р Ольшанський, Ю. Ковальський, мгр. О. Луцький і Я. Кобелецький.

2. **Тіловиховання.** Поширено лещетарство на цілому терені. Замітні лещетарські секції в клітинах К. Молоді: в Балигороді, Степениці, Загочевю, Терці й Волі Миговій.

3. **Фаховий дошкіл молоді.** На цілому терені поширений виріб вовни, та він належно ще не зорґанізований, не схоплений у відповідні форми, а через це невідповідно використаний. Жіноцтво займається вишивкарством, відбуваються по селах домашні курси вишивання. В Тисковій жіноча чота К. М. мистецьким виведенням вишивок збагачує продукцію до „Гуцульського Мистецтва“ в Кракові. Молодь цікавиться виробом лещет. Молодь Степениці спільно виробляє лещета й через це дошколює слабших, що самі не вміють виробляти лещет.

4. **Служба праці** найшла вже зрозуміння серед молоді. Жіночі чоти 38 К. М. в Лопінці й 39 К. М. в Тисковій займаються збірним вишиванням. 33 К. М. в Степениці — гуртово займається виробом лещет. Цей сам курінь виробляє гуртово сільнички (мистецькі) і цим постановив собі здобути відповідні фонди на вибудування Народнього Дому.

Дня 13. січня ц. р. відбулася відправа 32 К. М. в Балигороді перед Делеґатом УДК інж. Гладишовським. Він зясував завдання і стан праці над молоддю в цілому повіті. Ця праця над молоддю вже дає гарні висліди.

Охо.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В ПРАЗІ.

Українське культурно-освітнє життя в Празі зосереджене в УНО. Філія УНО в Празі, що має 720 членів, зі своїми секціями веде живу культурно-освітню діяльність. „Просвітня Секція УНО“ (колишня „Просвіта“) кожної неділі вечір в 6. год. має сходини в своїй домівці, Прага II, Міслікова ч. 6. Збирається сюди переважно українське робітництво з Праги й околиці. На сходинах відбуваються виклади на різні теми, деклямації й приятельські забави. В 1940 р. відбулося 96 викладів, що їх мали: інж. М. Кушніренко, д-р С. Володимирів, проф. Р. Лісовський, д-р проф. Л. Білецький, секр. УНО Микола Вайда, д-р С. Горський, Я. Олексенко, інж. Красноніс та інші. „Просвітню Секцію УНО“ веде секретар УНО дир. Микола Вайда.

„Секція Мистців, Письменників і Журналістів при УНО“ в Празі відбуває свої виклади в салі „Вацлавске Лазне“, Прага II, Дітріхова ч. 9. Тут відбуваються виклади на різні культурні, наукові, фільософічні теми для української інтеліґенції Праги. „Секція МПіЖ УНО“ в Празі займається видаванням книжок і влаштовуванням різних виступів. На чолі її стоїть відомий письменник Микола Чирський.

„Жіноча Секція УНО“ в Празі під проводом Ольги Ґалаґан провадить дуже корисну працю між українськими дітьми. Заснований „Дитячий Клюб“ кожної неділі відбуває свої сходини в помешканні Українського Допомогового Бюра в Празі I, Бартоломейська 14. Тут збираються українські діти, під вмілим проводом Анни Мандзюкової, Н. Михалевич та студенток К. Макаренко, К. Білецької й Л. Устіянович, навчаються правильно говорити по українськи, читати, співати й танцювати нар. танців. Для дітей, що живуть у чужому окруженні, є змога пізнати рідну мову, пісню ,рідну історію та рідний нарід. „Жіноча Секція УНО“ робить окремі дитячі виступи. 15. XII. м. р. влаштувала „Свято Миколая“ для дітей у Празі. В прияві великого числа дітей і батьків роздав Св. Микола дарунки.

Дня 21. XII. м. р. Українська Академічна Громада спільно з Краєвим Комітетом Допомоги Укр. Студентам (ДоФУС) влаштували в салі „Стшелецкі Остров“ в Празі II. Святомиколаївську вечірку.

Дня 22. XII. м. р у роковини смерти сл. пам. Данилишина й Біласа Українська Акад. Громада влаштувала Свято Героїв. Рано в 11-ій год. відбулася в грецо-кат. церкві Панахида за душі сл. п. Данилишина й Біласа. На Панахиду зібралося багато громадянства, головно високошкільне студентство й молодь. Вечором того ж дня відбулася Святочна Академія, присвячена Данилишинові та Біласові.

Дня 28. XII. м. р. Українське Національне Обєднання в Празі спільно з Українською Академічною Громадою та Українським Видавництвом в Празі влаштували в салі „Мештянска Беседа“ Прага II, Владіславова 20, Святочну Академію з нагоди 50-ліття уродин полк. А. Мельника.

Дня 6. I. ц. р. на Святий Вечір відбулася спільна Свята Вечеря в салі „Унітарія“ в Празі I. Велика саля „Унітарії“ була переповнена. Українська інтеліґенція спільно з українським робітництвом засіли до стола. До присутніх промовив зворушливо голова УНО інж. Дмитро Оснач.

Дня 11. I. ц. р. УАГ влаштувала „Маланку“, на яку прибули не тільки українці, але рівнож німці та чехи.

Так то культурне життя українців у Празі пливе живим руслом.

ХТО ЧЕРГОВИЙ?

Допоможім убогим малим друзям!

Діти — дітям!

Читачки „Малих Друзів“, **Люба й Данила Мохнацькі,** прислали з Вартбрікен (Німеччина) листа, в якому пишуть: „Посилаємо передплату для одної бідної української дитини на 1941 рік, бо хочемо мати свою товаришку. Просимо всіх передплатників, що можуть собі відмовити купна якихнебудь солодощів та забав, щоб дали передплату одній бідній дитині. Таким чином наша ґазетка напевно виходила б 2 рази в місяць, бо це задовго чекати аж 30 днів на нові »Малі Друзі«“.

Громадяни — рідній дітворі!

Вп. Іван Семеґен у Лінц Донау прислав квоту 29 зол. з призначенням на 30 піврічних передплат „М. Друзів“ для дітвори Лемківщини й Надсяння.

Вп. Ірина Олексин у Ґрауденц прислала піврічну передплату для одної дівчинки.

Вп. Семен Макар у Ленках Шляхоцьких прислав річну передплату для дитини Підляшшя.

Складаємо всім Жертводавцям щиросердечну подяку й просимо **Управи шкіл** присилати списки вбогих і пильних дітей для висилки їм „М. Друзів“.

Редакція й Адміністрація „Малих Друзів“, Краків, Райхсштрассе 34.

РЯТУЮТЬ НАШІ ДІТИ — НАШЕ МАЙБУТНЄ.

На заклик Українського Допомогового Комітету в Кракові зголосили свою згоду на удержування незаможних дітей у бурсі ім. Тараса Шевченка в Кракові при вул. Льоретанській 18/III, із місячною оплатою 60 зол. (1 стипендія) продовж цілого року:

1. Осип Маляйний, Будзіслав п. Битом	1	стип.
2. III-та чота Веркшуців, Сталева Воля	1	„
3. Др. Булак Степан, Краків	1	„
4. Др. Врецьона Володимир, Краків	1/2	„
5. Др. Гнатів Петро, Краків	1	„
6. Полк. Доценко Олександер, Краків	1	„
7. Др. Осип і Ангелина Залужні, Краків	1	„
8. Перецький Августин, Краків	1/2	„
9. Паладійчук Роман, Краків	1/2	„
10. Ком. Романюк Ярослав і тов., Краків	1	„
11. Інж. Семаківський Теодор, Краків	1	„
12. Др. Яворський Олександер, Краків	1/2	„
13. Др. Филипчак Борис, Краків	1	„
14. Інж. Янів Степан, Краків	2	„

Хто черговий?

Український Допомоговий Комітет у Кракові складає цією дорогою Вп. Жертводавцям щиру подяку.

Український Допомоговий Комітет у Кракові.

ПОДЯКА.

Український Допомоговий Комітет у Кракові складає цим подяку Вп. Жертводавцям за пожертви для незаможної дітвори в Бурсі ім. Т. Шевченка в Кракові при вул. Льоретанській 18/III.:

1. Футуйма Григорій та Володимир	100 зл.
2. Збірка підчас Свят Різдва між присутніми гостями у ВП. Корчинського та Вп. Вовка	78 „
3. Збірка підчас засідання серед членів Українського Допомогового Комітету в Седльцах	93 „

Велика загроза для Англії

БЕРЛІН, 29. I. — Американський журналіст Найксен, що вернувся з Лондону до Ню-Йорку, оцінює німецьку воєнну акцію, спрямовану проти анґлійської мореплавби, як найгострішу загрозу для Анґлії. Внаслідок постійного бомбардування Каналу Ля Манш і південного побережжя Анґлії, анґлійська мореплавба скупчується в західньо-анґлійських пристанях. Тому, що анґлійські кораблі можуть перепливати тільки вузькою смугою моря на північ від Ірляндії, атаки німецьких літаків і підводних човнів дуже влекшені. Анґлія не має ловецьких літаків на далекі віддалі, щоб могла боронитися перед налетами німецьких бомбовиків. Розпорошена по цілому світі воєнна фльота мала важкі втрати, а її теперішні завдання підчас світової війни виконували фльоти пятьох великодержав. Втрати корабельного тонажу постійно зростають, що загрожує голодом для Анґлії.

Анґлійці признаються до постійно зростаючого браку харчів. Господарський тижневик „Тге Економист“ критикує лиху систему карток, що її ввело анґлійське міністерство прохарчування. Внаслідок зайняття німцями західньо - европейських країн, Анґлія втратила довіз найважніших харчевих продуктів, що важко відбилося на її прохарчуванні. Атаки німецьких літаків на морські шляхи причинилися до погіршення положення. Перед анґлійськими крамницями з харчами стоять тепер довгі черги. Особливо важко дістати яйці, бо досі не ввели на них карток.

—o—

Італ. народ стоїть біля Мусолінія

РИМ, 29. I. — Протианґлійські демонстрації, обурення та погрози, що ними населення Міляна, Турину й Верони відповіло на нахабну анґлійську аґітацію, найшли свій незвичайно сильний відгук у Римі. Перш за все звертають увагу на те, що населення Міляна негайно відповіло на цю ганебну образу. Сьогоднішні величезні маніфестації дуже пророчисті. Вони доказують, що ввесь італійський народ від півночі аж до півдня обєднується довкола свого Дуче. Цим він складає перед своїми товаришами в Німеччині свідоцтво, що італійці безмежно віддані спільній справі й що за неї воюють вояки обох союзних народів, звязаних нерозривною дружбою. Оба ці народи мають перед собою спільного ворога, що при кожній нагоді мусить виявити низькі способи своєї діяльности. Анґлійські брехні й наклепи можуть тільки причинитися до того, щоб зміцнити приязнь та дружбу зброї між обома великими народами.

Новинки

СІЧЕНЬ

30. Четвер — † Антонія Вел.
31. Пятниця — Атаназія і Кир.

— ДАНСІНҐ. Жіноча Секція УОТ у Кракові уладжує в суботу, 1. лютня ц. р., в домівці УОТ, Адольф-Гітлер-Пляц ч. 12/II., ДАНСІНҐ. Початок о год. 19-ій. Добірний і дешевий буфет під власною управою. — Вступ для членів і впроваджених ними гостей. Дохід на дитячий садок. Благородна ціль і знаменита музика запрошують усіх до численної участи. — Виділ.

— „УКРАЇНСЬКІ МЕЛЬОДІЇ В РАДІО". Під таким наголовком помістила п. Ута Ульмер у „Кракавер Цайтунґ" ч. 22 дуже прихильну рецензію про радіоконцерт українських колядок, що його уладив у Щедрий Вечір український краківський хор „Сурма" під проводом проф. Б. Пюрка. В ній читаємо м. і.: „Аматорський хор „Сурма", що вже виступав з різними концертами перед німецькою публикою, виявив знаменитий голосовий матеріял. Це безперечно заслуга проф. Б. Пюрка, що довів цей хор до такого високо-мистецького рівня. У програму концерту входило 8 пісень з різних українських земель, що сильно вражали своїм то святочно-веселим, то сумовитим настроєм. Особливо подобався сольовий виступ відомого барнтона, Осипа Стецури".

— СВЯТО 22. СІЧНЯ В ПРАЗІ. Через те, що цьогорічне 22. січня припало на будень, коли більшість українців празької громади зайнята працею, святкування, звязані з цією історичною датою з 1918 і 1919 рр., були перенесені на неділю 26. ц. м. В неділю рано в греко-кат. церкві відбулася торжественна Служба Божа та молебен у намірені українського народу. Співав. добре знаний із своїх попередніх успішних виступів, церковний хор під проводом директора Буркацького. Милою несподіванкою з боку хору було те, що він не тільки переплітав Службу Божу колядками, але й ще на закінчення подав у мистецькому виконанні цілий ряд колядок і щедрівок. В 3-ій год. тої самої днини в салі »Унітарія« влаштувала празька філія УНО „Свято Державности". Програма свята складалася з доповіді У. Самчука: „22-го січня 1919", декламацій та виступів хору під управою проф. О. Приходька. Національним гимном, що його спільно відспівали зібрані, закінчилося свято.

— АРТИСТАМ ПІД УВАГУ. Початок діяльности української трупи в Празі пересунено з незалежних від нас причин на середину лютня 1941 р. Просимо терпеливо підождати на наше урядове повідомлення, що розішлемо ангажованим з початком лютня. Тоді також звернемо світлини тим, що їх не заанґажовано. Їх ведемо дальше в евіденції. — Юрій Грім.

— ВІДОМИЙ МАНАСТИР ОО. Цистерсів у Ґранд де Шартре знову перейшов на власність цього чину. Перед 40 роками прогнав їх звідти масонсько-жидівський „ліберальний" французький уряд.

— ВМЕР французький епископ у Ван.

— МОРОЗИ КРІПШАЮТЬ. Дня 29. січня ранком було в Кракові 28 ступнів морозу, в полудне 23 ступні. На щастя, панує сонішна погода, без вітру.

— НА ЗАКІНЧЕННЯ 600-літнього ювилею незалежности Портуґалії тамошні католики зорганізували прощу до відомої еспанської відпустової місцевости Пречистої Діви Марії у Ґвадалюпі. Метою цієї прощі є спільна подяка портуґальців та еспанців за перемогу, що її перед 600 роками виборoли війська обох країн.

— ЗА ПРИКЛАДОМ НІМЕЧЧИНИ в продукції штучної вовни й шовку пішли вже Норвеґія, Фінляндія, Голяндія та Еспанія. Тепер задумує її розбудувати й Франція. У звязку з тим уже розпочала відповідні перебудови фабрик та будову нових.

— НА ЕСПАНСЬКОМУ острові Тенерлера відкрили стацію летунської сполуки.

— НА ГРАНИЦІ югославянського міста Зомбор запався терен. Причиною цього стала ґрунтова вода. Завалилося 15 домів.

Короткі вістки

= КАНЦЛЕР ГІТЛЕР вислав з приводу смерти мадярського міністра закордонних справ, графа Степана Чакія, телеграми з висловами співчуття до реґента Мадярщини, адмірала Гортія та до дружини померлого.

= НІМЕЦЬКИЙ МІНІСТР ФІНАНСІВ граф Шверін-Кросіґк, що перебуває від кількох днів у Генеральному Губернаторстві на службовій інспекції, взяв участь у ловах на дикого звіря в Карпатах.

= ПАПА дав шлюб своїй сестрінниці з графом Ріттардієм в одній із каплиць Ватиканського собору.

= РАДА МІНІСТРІВ СССР ухвалила створити академію наук для совітської республики Грузії.

= ФАШИСТІВСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЖІНОК у Неаполі уладили в протилетунських сховах варстати одностроїв для вояків. Підчас летунських алярмів жінки шиють однострої для італійської армії.

= С. О. С. Американська радіостація Мекей перейняла сиґнали С. О. С. одного корабля, що мав бути 1.000 миль від Каліфорнії. Його обстрілював невідомий корабель. Вислано ратунковий корабель.

Малий фейлетон

Любовний лист

Слухайте всі закохані, що Вас лукава доля розлучила з предметом поетичних мрій і зітхань зпросоння. Всі, що довгими годинами мусять пріти над любовними листами, щоб врешті зрошений потом плід свойого духа подерти на шматки ,або закінчити здоровенним чортиком побіч підпису. Бо написати любовного листа — це важче, ніж сплодити „малий фейлетон" у нинішніх невеселих часах.

Немало чорнила потекло надармо при цій важкій праці й не одно перо не видержало напору гарячих почувань.

Але хочу вам облекшити завдання. Саме попав мені в руки один такий лист. Може послужити за зразок.

Головна засада: як найбільше про себе, про свої прикмети й світлу будуччину.

Але читайте! Тільки вибачте за мої коментарі. В оригіналі їх нема.

Кохана Кіточко!

З туги за Тобою я вже висох, як наш Брисько, що не має „лебенсміттелькарти", й живе з ласки добрих людей, що час до часу кинуть йому якусь пообгризану кісточку. (А люди сьогодні не люблять чого-небудь легкодушно викидати. — Ком.) Але одно Твоє прихильне слівце може мене знову привернути до стану чоловіко-подібного. Знаю, що Ти легковажно дивишся на мене, бо „прімо": не подобається Тобі моя фізіономія, а „секундо": кажеш, що я смаркач.

Отже вияснюю.

„Ад прімо": Правда, з Адонісом рівнятись не можу. Але фізіономія — не моя вина. Зате зваж, які духові цінності вона скриває. Я ж ціле своє життя боровся і страждав для ідеї. (Але якої? — Ком.). Намагався піднятись на вершини духової досконалости, щоб стати гідним Тебе. Чистоту свойого молодечого серця складаю у Твоїх стіп і думаю, що не погордуєш так рідким сьогодні скарбом.

Ад 2: Згода, що за метрикою я смаркач — бо заледви 19 літ начисляю. (Тому й невинність молодечого серця! — Ком.) Але й я вже багато пережив і маю своє минуле, розуміється, в доброму значінні. (Само собою — треба ж було народитись, крізь пипку молочко тягнути, рячкувати, з хуронгковою побігати, а це ж минуле. — Ком.)

Але коли моє минуле Тобі не імпонує, то з огляду на світле майбутнє, що передо мною, повинно змякнути Твоє серденько. В мені дрімають усі завдатки на великого чоловіка. (Певне — до 24 літ можна ще багато підрости! — Ком.). І бережись, щоб опісля не пожаліла, що погордувала закоханим серцем. Бо може бути запізно.

І ще одно: Кажеш, що я „голий", що обідранець. Отже доношу, що я вже справив собі нові штани й думаю надалі дуже багато грошей заробляти (від чого ж пасок? — Ком.), так, що справлю собі ще маринарку, а мою кохану Кіточку озолочу.

Па!

Твій Котик.

•

Але „Кіточка" була виїмково скромна. І тому відписала „Котикові":

„Вибачте, але я почуваюсь негідною Вас".

Та не лякайтесь: 99 відсотків панночок напевне злакомиться на вудочку.

ЩИПАВКА.

Цикль рецитаторських вечорів у Кракові

„Український Допомоговий Комітет" у Кракові започатковує нові форми допомогової акції в користь українського студентства.

Щоб дати Громадянству рекомпензату за його щире ставлення й розуміння ваги Зимової Допомоги Українському Студентству, Український Допомоговий Комітет у Кракові намітив улаштувати продовж зимових місяців Літературно - Мистецькі Вечори.

В рямках цих Літературно - Мистецьких Вечорів, відбудеться низка

Рецитаторських виступів відомого українському загалові рецитатора м-ра Юліяна Ґеник - Березовського, що рецитуватиме виїмки з кращих творів наших найвизначніших авторів.

Перший у цьому циклі рецитаторських вечорів відбудеться в суботу, 1. лютня 1941 року, в 18-ій год., в салях УОТ у Кракові, Адольф-Гітлер-Пляц 12/II.

Рецитатор Ю. Ґеник - Березовський рецитуватиме на цьому вечорі твори Марка Черемшини. Рецитація відбудеться на тлі спеціяльно до цього достосованих декорацій, виконання проф. Марії Гарасовської-Дачишинової.

Цей вечір буде безумовно атракцією в літературних імпрезах зимового сезону. Тому українське Громадянство використає нагоду, щоб збагатити себе духово, а Фонд Зимової Допомоги Українському Студентству — матеріяльно.

Цим виявить воно свою моральну підтримку українському студентству.

Англія не має чим платити

НЮ-ЙОРК, 29. І. — Перед комісією закордонних справ американського сенату промовляв міністр фінансів Морґентав. Він сказав таке: катастрофа Франції відбилася на Англії. Щоправда, Англія ще може заплатити за ті замовлення, що їх досі поробила у Злучених Державах. Але вона вже не має грошей на додаткові замовлення. До капітуляції Франції англійці користувалися французькими засобами золота та доляровими контами у Злучених Державах. Тепер це відпало. Досі англійці винні за нові замовлення 1.4 міліярдів долярів. Анґлія щодня видає на війну 12 міліонів фунтів. Ледви 40 відсотків вдається Англії покрити податками. Злучені Держави досі відписали Англії зі старих довгів зі світової війни 5.7 міліярдів долярів. Америка досі ще не почала виконувати замовлень Великої Британії на 2.000 боєвих літаків, бо англійці не розпоряджають доляровими контами. В грудні 1940 р. Англія припинила купно воєнного матеріялу. Американці думають, щоби використати британські конта у південній та середній Америці.

——o——

= У МЕНЧЕСТЕРІ внаслідок атак німецьких літаків згоріли запаси волокнових товарів, вартости багатьох міліонів фунтів стерлінгів.

= УРЯД СІЯМУ відбув своє надзвичайне засідання, щоб нарадитися щодо умовин припинення воєнних дій.

= АРГЕНТИНСЬКИЙ МІНІСТР ЗАКОРД. СПРАВ Рока уступив з уваги на внутрішньо-політичні різниці.

= НІППОНСЬКИЙ МІНІСТР ФЛЬОТИ, адмірал Кошіро Ойкава, заявив, що „ніппонська фльота ставитиме чоло в кожних умовинах. Вона нічого не занедбає, щоби бути приготованою на найгірше". Це відповідь Америці.

= ПОМЕР ЗАСТУПНИК ГУБЕРНАТОРА ЛІБІЇ, Джозефе Бруні, що від 1936 р. займав високе становище заступника маршала Бальбо.

= ШВЕДИ У ФІНЛЯНДІЇ домагаються раз на все усунути шведсько-фінські непорозуміння на терені Фінляндії. Вони домагаються ревізії закону про університет, про вибори й права шведської мови.

При всяких оголошеннях, що їх надсилають до Адміністрації для вміщення в часописах, треба надсилати одночасно належитість та подати, чи оголошення має бути вміщене в ЩОДЕННИКУ „Кр. Вісті" чи ТИЖНЕВИКУ, чи, може, в ОБОХ часописах.

Французькі рибалки під опікою нім. літаків

ПАРИЖ, 29. І. — Французький щоденник „Матен" повідомляє, що французькі рибалки тепер ловлять рибу у каналі Ля Манш під охороною німецьких ловецьких літаків. Англійські швидкобіжні човни обстрілювали французьких рибалок, що були зайняті ловлею риб, скорострільним вогнем, завдяки чому вони мусіли припинити свою працю.

Тепер охорону французьких рибалок взяли на себе німецькі ловецькі літаки. Рибалки випливають на море тільки вдень, і не далі, як на 3 милі від берега. Вони ловлять чимало риби.

Стихійні маніфестації у Міляні

МІЛЯНО, 29. І. — Британська военна пропаґанда та американські пресові аґенції, що стоять на її послугах, пустили в світ нечувані, брехливі вістки про те, що, мовляв, у північно-італійських містах прийшло до заворушень. Зараз же після того, як радіо та італійська преса повідомили про ці брехні, на вулицях Міляна відбулися стихійні маніфестації. Величезні маси людей з усіх суспільних кляс сформувалися у кольони та перейшли вулицями міста під звуки національних гимнів. Маніфестанти йшли з прапорами та хоруговками, вигукуючи „Слава!" на честь Мусолінія та Фірера, а також італійської та німецької армії. Після цього маніфестанти зібралися перед фашистівською домівкою на Піяцца Сам-Сеполькро. Там промовив до непроглядних мас народу національний провідник фашистівської партії. Він пригадав, що колись Мусоліні з цього місця проголосив домагання Італії повернути італійцям їх права та запевнити справедливість. Сьогодні, щоб здійснити домагання, італійці взялися за зброю та ведуть війну. Тому сьогодні вся Італія стоїть за своїм Дуче більше, як коли-небудь. Ці слова промовця маси народу прийняли бурхливими оплесками, що довго не вгавали. Пізніш, серед безнастанних бурхливих окликів у честь обох вождів та армій держав оси, бесідник відчитав заяву відданости Мусолінієві. Серед криків товпи можна було чути вибухи обурення з приводу англійських наклепів та інтриґ.

Такі самі маніфестації та збори відбулися також у Турині.

—o—

ЗОЛОТА МЕДАЛЯ ХОРОБРОСТИ ДЛЯ ІТАЛІЙСЬКОГО ПОЛКУ

РИМ, 29. І. — Уже три італійські полки альпейської дивізії „Джулія", що багато разів брали участь у боях на гірських теренах, відзначили золотими медалями хоробрости. Тепер подали до відзначення пятий полк альпейської дивізії „Придентіна". Баталіони зі складу тієї альпейської дивізії „Мербеньо", „Едольо" та „Тірано" — боролися тижнями серед найважчих умовин у південно - альбанських горах.

—o—

ОГОЛОШЕННЯ

Дрібні оголошення

Пошукуємо фахову силу до ведення дитячого садку в Замості, місячна платня 150 зол. і мешкання. Зголошення надсилати до У. Д. К. в Замості до 15. VI. ц. р. при залученні лікарського свідоцтва й перебігу життя. 547 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

Увага! **Нові книжки!**

Видавництво „Колос" в Празі видало нові книжки:

Сірий: Леся Українка, характеристика творів . . . . 0,60 зол.
Л. Мосендз: Вічний корабель . . . 1,— „
М. Куліш: Мина Мазайло, комедія з життя в Україні . . . . 2,40 „
М. Чирський: Емаль, збірка поезій . . 1,30 „
Л. Мосендз: Засів, повість . . . . 2,40 „

Видавницво „Колос" має на складі великий вибір книжок, словарів, самоучків, образів, листівок, тризубців і т. д. Замовлення з Німеччини й Протекторату слати на адресу: Iwan Roman, Prag XVIII. 1477. З Ґенерального Ґубернаторства на адресу Українського Видавництва в Кракові. 548 1-3

Хто знає, де находиться П. Скорики з околиць Журавна або Стрия, прошу подати відомості на адресу: Скорик Бронислав, Варшава, вул. Пулавська 138 м. 5. 549 1-2

Увага! **Увага!**

Поручається всім українцям у Великонімеччині замовляти ріжні книжки, самоуки і слівники німецької мови, тризуби, листівки і інше лише в новій українській книгарні „Вернигора". Замовлення прошу слати: — Stephan Duschenko, Ringelheim (Harz), Mühlenweg 143. 551 1-2

Пошукую Друзів із села Тура Велика, повіт Долина. Прошу всіх відгукніться на мою адресу: Торос Микола, Lager Buchberg bei Wolfratshausen über München. 550 1.1

Пошукую друзів із села Стараміщина, пов. Скалат, М. Лубковича, полонених В. Байду, Т. Мотику, Б. Бочарського, В. Хому. — Відгукніться на адресу: І. Осадчук, Rzeschow, Kasarnenstr. 4. 552 1-1

Семен Набережний із Кривого, повіт Бережани — пошукує шваґра Зиму Михайла; писати на адресу: N. S. Gefangenennummer 40670. Stalag XVII. A. Arb. 362/g. w. 553 1-1

Хто знав би про полоненого Івана Шевчука — з Корнів, повіт Рава Руська. Зголошення на адресу: Володимир Гриб, Müggenhausen Kr. Euskirchen, Rheinland. 554 1.1

Друзі полонені із села Коцурів, повіт Бібрка, — відгукніться на адресу: Савицький Андрій, — Lager D. A. 9. in Hausmening bei Amstetten. 555 1-2

Знаєомі, відгукніться на адресу: Дяків Стефан, F-a Stephan Raucher in Hausmening bei Amstetten. 556 1-1

Пошукуємо лайкіста з рутиною та апаратом. — Негайно! — „Fotost", Lublin, Hipotecznagasse 5. Fernsprecher 29.97. 557 1-1

З Отинії — Пан Роман Ковальський подасть свою теперішню адресу на Тарнів — Wallstrasse 16 — Верплер. 540 2-2

Пошукую першорядного кравецького челядника — українця від зараз. Бурка Василь, Кармелітська 46, оф. С. м. 14. 541 2-2

Твори В. Стефаника киевського видання Книгоспілки куплю. Зголошення до „Крак. Вістей" для Б. Р. 546 2-2

Друкарський складач (машиновий або ручний) негайно потрібний. Зголошення до Адміністрації „Кр. Вістей" під число: 530. 3-3

Іване Чопик (Борівка Нижня) відозвися на адресу: Теодор Чопик, Skarżysko-Kamienna „Hasag". 3-4

Німецьке Тов. Обезпечень „Silesia", представник для українців в Ген. Губернаторстві інсп. Козій Степан, Краків, вул. Крупнiча 22, м. 6. — Конто „Украінбанку" в Кракові. **Переводить обезпечення від вогню, вломи цивільно-правної відповідальности, самоходової правної відповідальности, нещасливих випадків, транспортів.** 475 11-21

Шевське приладдя

всякого рода, пасти, вкладки до взуття, шкіряні й залізні, зберігачі підошви і т. д., дістанете найдешевше у гуртовому й детайлічному складі фірми

Г. Бронер
у Кракові,

вул. Дітля 48, тел. 169-86 під німецькою комісарською управою.
545 **Українська обслуга.** 2-9

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., 1/4 сторінки 180 зол., 1/8 сторінки 150 зол. 1/16 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.": Передплату треба висилати вгори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередну адресу.

ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату чи книжки з Генерального Губернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Sch A Warschau Nr. 2.143. З Німеччини начеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin № 68085.
З Протекторату: чеками „Українського Видавництва" Postsparkasse Prag 78.513. Курс 1 нім марки 2 злоті; 1 чеської корони 20 гр. При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати чітку і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. 230-39.
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Krakau, Reichsstrasse 34. Fernspr. 230-39. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei", Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-79